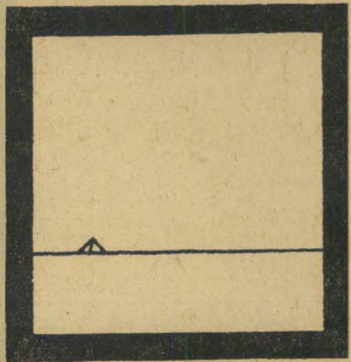

קשקשת

הפעל את דמיוןך ונסה למצוא כר תרת מתאימה לציור שלמטה, שתס' ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכר תרות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור "קשקשת". התג דרות הקולעות ביותר תפורסמת.

קשקשת 1922

- תרשים התנועות של יואן קרויף על המגרש, בשעת מישחק כדורגל.
- חלונות בית-הטלוויזיה, אחרי התוכנית "ניקוי ראש".
- חנה איתן, הוד השרון מערכת העיכול שלי בומן עור.
- נת התירס בקיבוץ.
- אילה חמודשוויקי, קיבוץ נתיב הל"ה.
- ציור נדיר של פיקאסו אשר התגלה בימים אלה.
- ישראל קמחי, אור יהודה ניסיונו הכושל של עכביש שיר כור לטוות לעצמו קורים.
- ברוך מוצא, טבריה ביתה של "אלמנה שחורה" נימ' פומנית.
- גר גיסי, רמת-גן

במסיבת קבלת-הפנים לניכסון, בדרך-כלל הוא עובד עניבות בצורה רשלנית ועקומה. לדעתי חייב ראש הטכס להעיר לראש-הממשלה שחלפו כבר ימי הפלמ"ח, ויש למנות מישהו שידאג שראש-הממשלה שלנו יראה גם כמו ראש-הממשלה.

יצחק כהן, חיית, תל-אביב

של 3000 ל"י. לפי תקנות מס-הרכוש החדשות אצטרך לשלם על מכונית זו, בגלל נפח המנוע שלה, יותר מיסים ממי שקנה מכונית ב-50 אלף ל"י, שנפח ה' מנוע שלה הוא רק מחצית מזה של מכונית. זוהי דוגמה לכך שהממשלה ה' "סוציאליסטית" מטילה מיס-רכוש על מיעוטי-היכולת, ומשחררת את העשירים והמתעשרים מלשלם את מה שמגיע מהם.

יעקב עשת, תל-אביב

משכנתא כפה

ידוע לכל מי שנוקק לשירותים של רופאי ומרפאי-השיניים, שזוהי משימה כספית כבדה מאוד. כל רופא ומרפא לוקח כאוות-נפשו, ואורחים נכנסים לחובות של שנים עבור טיפול בשיניים. אני שומעת סיפורים מסמרי-שער בנושא זה. עבור ביקור לוקחים 200 ל"י ויותר, ועבור טיפולים מסויימים אלפי לירות. נפוצה האמרה בקרב אנשים האומרים: "יש לי משכנתא כפה."

מתי כבר תחדל ההשתוללות המסורפת הזו של אנגרי מחסני-הכסף? מתי יבינו האחראים שלנו שטיפול בשיניים דרוש לכל אחד, עשיר כעני, ויש לדאוג לכך שאנשים לא יתמוטטו בגלל בעייה זו! ציפורה גולדני, תל-אביב

פעילות אוהדת

או עויינת

אמצעי התיקשורת, בייחוד אלה של שידורי-ישראל, נוהגים לכנות לאחרונה את פעילות אירגוני הטרור הפלסטינים בשם הקיצור פח"ע, שפירושו "פעילות חבלנית עויינת". אני מבין שכינוי זה בא להבדיל את פעילות הטרור הפלסטיני ה"עוייני" מפעילות חבלנית אוהדת, שאינם מיבטאים של הקריינים, שאינם מבדילים בהיגוי בין ע"ן אל"ף, אין ציבור המאזינים יכול להבדיל אם הם מתכוונים לפח"ע או לפח"א.

הייתי מבקש מכם להתריע על כך, למען יידע העם בישראל מתי הפעילות החבלנית היא אוהדת ומתי היא עויינת. יגאל שלם, רמת-גן

העניבות של

יצחק רבין

מאז נבחר יצחק רבין כראש-הממשלה, נראה שהוא טרוד בבעיות המדינה עד כדי-כך שנדמה לי כי הוא מזניח את לבושו. שמת לי לב שבזמן האחרון, בהר פעות פומביות ובקבלות-פנים, לבוש ראש-הממשלה שלנו בצורה מרושלת, שאינה הולמת את מעמדו כראש-הממשלה.

ראיתי אותו בטלוויזיה מקבל אורח חשוב, כשהוא לבוש בחולצה קצרה עם צווארון פתוח, בלי חליפה. זה אולי נוח במזג-האוויר שלנו, אבל אינו תואם את כללי-הטכס הבינלאומיים.

בציולמים שהיו מכנס האינטרנציונאל הסוציאליסטי בלונדון, נראה רבין לבוש בחליפה קייצית קלה, שאפילו מי שאינו בעל-מיקצוץ היה מבחין שהיא אינה תפר רה טוב, ואינה מונחת עליו כראוי. גם כשרבין מקפיד ללבוש חליפה, כמו

"העולם הזה" שבוטון החדשות הישראליות. המערכת והמניחה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134. תאריך: 136. מען מברקי: עולמפרס, "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אביגדור. הפצה: גר בע"מ. גלופת: צינקוגרפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המו"ל: העולם הזה בע"מ.

ק/כא ירי.

השבוע שעבר היה אחד השבועות המתסכלים ביותר בתולדות עיתון זה. הוא היה כזה מפני שהגיליון הקודם של העולם הזה (1923) לא נראה כלל, בעת שראה אור, כפי שתיכננו שיראה.

אף גיליון של העולם הזה אינו משקף נאמנה את עבודת המערכת. בניגוד לעיתונות החדשות היומית, הניזונה בעיקר מזרימת אינפורמציה שוטפת בצינורות השיגוריים, מבוסס שבועון החדשות, כדוגמת העולם הזה, במידה רבה על תיכנון ויוזמה מערכתיים. עבודת המערכת עבורנו אינה מתבטאת לכן רק בכיסוי המאורעות השוטפים או בטיפול עיתונאי בנושאים אקטואליים. הרבה זמן, מחשבה ומאמצים מקדישים חברי המערכת לחיפוש ובדיקה עניינים שונים הנמצאים בלוח התיכנון המערכתי. לא תמיד נושא עמל זה פרי המשתקף מעל עמודי העיתון.

התרגלנו כבר למציאות זו, לפיה כל גיליון של העולם הזה הוא מעין קצה קרחון הבולט מעל פני המים, כשגופו העיקרי, בו מושקע החלק הארי של עבודת המערכת, אינו מגיע לידיעת הקוראים. הרבה נושאים שבבדיקתם ובחקירתם הושקעו שעות עבודה רבות, אינם הופכים לידיעות או כתבות, אם משום שבבדיקה מסתבר שסיפור כלשהו הוא שונה במציאות מכפי שחשבנו תחילה, ואם מפני שלא תמיד ניתן למצוא הוכחות מבוססות שיאמתו סיפורים הנראים אמניים לכאורה.

רק לעיתים נדירות קורה, שכתבה אשר עברה את כל המיכשולים מרגע הגייתה ועד לסידורה בדפוס, תוצא מהעיתון ולא תתפרסם. והנה, בשבוע שעבר חזרה אותה תופעה נזירה על עצמה פעמיים. שתי כתבות, שעמדו להיות סיפורי-שער בגיליון הקודם וששתיהן היו פרי תיכנון מוקדם של המערכת, לא התפרסמו אחרי שהיו כבר מוכנות ומסודרות בדפוס.

אחת מכתבות אלה, שהכילה גילויים סנסציוניים בפרשה אקטואלית ושפירסומה היה ללא ספק מכה הדים גם מחוץ לגבולות הארץ, נפסלה לפירסום ברגע האחרון עלידי הצנזורה. עוד לא הספקנו להסתגל לצורך של החלפת השער הקדמי, שעסק בכתבה זו ושהיה כבר מוכן, ובשורת איוב חדשה, שנענה לכתבת השער האחורי, הגיעה למשרדי המערכת. גם הפעם היה מדובר בסיפור סנסציוני בלעדי, שפירסומו המלא נמנע מאיתנו בתוקף צורמניעה מישפטי יוצא-דופן ומזור ביותר שהוצא עלידי השופט המחוזי התל-אביבי הלמוט לובנברג (ראה כתבה בגיליון זה).

כך קרה שערב הוצאת הגיליון לאור, נאלצנו להחליף ברגע האחרון את שני העשרים, להוציא ולשנות בעיתון שתי כתבות מרכזיות, שעמדו להוות את חוט-השידור שלו. גיליון העולם הזה שחוקת בידך בשבוע שעבר נראה לכן שונה לחלוטין מהגיליון שהתכוונו להגיש לך לקריאה.

עבור עיתונאי — שכל סיפור שהוא מטפל בו הוא כאש האוכלת בקירבו ושרק עם פירסומה-הולדתו הוא יכול למצוא את המנוחה בנפשו שתאפשר לו להתחיל לעסוק בסערה על פחותה בנושא אחר — זהו אחד המצבים המתסכלים ביותר. אני יכול רק להתפלל שמצבים מעין אלה בהם עמדנו בשבוע שעבר, לא יחזרו על עצמם ושהתיסכולים יופיעו בעתיד אחד אחד, ולא בזוגות.

תמונה

מכתבים

מילחמת

הקיום

שוב התלבשה הממשלה על השכירים כדי לסחוט מהם את שארית המיץ שעוד נותרה בהם. הטלת מילוח-חובה על השכירים כדי לעקר את תוספת-היוקר, היא מעשה חמס שאין לעבור עליו בשתיקה. עד מתי יצטרפו הפועלים לממן מהכנסתם העוומה את ה"פאשלות" של הממשלה בפרשות כמו בנק א"י בריטניה ונתיבי-1997

מוישג צרפתי, אשקלון

...מה שקשה לשאת היא העובדה שכל אדם החי מיגיע-כפיו בישראל אינו גומר לעולם את מילחמת הקיום שלו. אפילו ה' חרוץ שבעובדים אינו יכול להגיע למעמד בו הוא יכול לומר לומר שהוא מבוסס ופטור מדאגות-הקיים היומיומיות.

ב. אסף, ירושלים

רבין והעניבות העקומות איד להתלבש?

שוב מטילה הממשלה את כל המעמסה על מיעוטי-היכולת. דוגמה לכך יכול לשמש מס-רכוש החדש שהוטל על מכור ניות. גובה המס נקבע לפי קיבולת ה' מנוע, ולא לפי מחיר המכונית. כך נוצר מצב מגוחך ואבסורדי.

גנתי מכונית לארק משנת 1962 בסכום